

Dos mesos i un dia al Nepal (VI)

text TONYO FIBLA

23-12-2009 Dijous.

De bon matí empenco el camí cap al temple dels micos, al Tibidabo, Swayambhu, a bon pas. Vull veure l'eixida del sol des de la *stupa*.

Les *stupes* tenen l'origen en els túmuls i al principi consistia únicament en un caramull de pedres al cor del qual hi havia una relíquia de Buda. Segons la tradició, després de la cremació del Buda, les relíquies varen ser repartides en vuit parts, que es distribuïren als regnes dels vuit reis vinguts a retre-li homenatge. Foren aquestes relíquies les que varen ser guardades dins les primeres *stupes*.

Swayambhunath és una *stupa* que està al nord-oest del centre de Kathmandu, està sobre una petita muntanya i la via principal d'accés és una llarga escalinata de 365 escalons. Aquesta *stupa*, juntament amb la de Boudhanath, són les més importants de la vall.

Quina marxa hi ha avui al temple! Uns resant, altres cantant, altres en processó, altres corrent, altres fent flexions, altres abdominals, altres ... El culte al cos i a l'esperit ací dalt és una realitat. Uns puguen al temple a resar mentre altres ho fan per a fer esport. El que és cert que per uns motiu o per altres ací hi ha una vitalitat increïble. Vitalitat pura al cent per cent. I això abans de sortir el sol.

Els voltants del temple estan plens de gent rodant els molinets o caminant molt de pressa i resant. Mentre uns puguen la llarga escalinata que porta a la *stupa*, altres ja baixen. Es veu que a les cinc del matí ací ja hi ha marxa.

Pujant per la llarga escalinata, a la dreta de l'entrada al recinte hi ha un local obert on tots els matins seuen els cantadors i s'estan una bona estona, hores, cantant salms o mentres, o alguna cosa pareguda. Comença un nou cant el que toca l'harmòni donant el to i de seguida segueix tot el cor la melodia iniciada. Els cants van acompanyats, a demés de l'harmòni, per molts instruments de percussió: timbals, cascavells, pandereta i petits plats de bronze. La melodia, sempre monòdica, es va repetint fins que no acaben totes les estrofes separades cadascuna per una tornada. La meafonia fa que els cants es puguen sentir per tota la plaça.

El recinte de Swayambhu, a més de la *stupa* principal, consta de altres monestirs i temples on no pots saber mai on acaba el budisme per començar l'hinduisme. Ací a Nepal les dues religions principals interfereixen una en l'altra sense cap tipus de problema. La religió oficial, en contra del que pensem els occidentals, és l'hinduisme, la religió dominant. El budisme és més propi d'unes determinades castes i dels pobles de la muntanya.

Darrera de la *stupa* està el temple Hariti sempre molt concorregut ja que hi ha molta devoció a aquesta deessa.

A poc metres hi podem trobar una imatge de Buda del segle VII tallada amb una sola pedra. Els rostres de Buda, molt ben tallats, mostra el somriure seré i inexpressiu tan característic de les escultures budistes. Aquesta imatge els quatre viatges que he fet l'he vista pintada d'un color, aquesta vegada negra, la anterior groga, abans blava, ...

Un altre temple és el Shantipur deu invocat en temps de sequera. També és molt visitat, en aquest cas pels estudiants en temps d'examen, un temple, Sarawati, que es troba a l'oest del conjunt arquitectònic i de jardins, és el deu que comunica sapiència.

Cal dir que als turistes els fan pagar per entrar al recinte de Swayambhu, però a aquestes hores del matí, com se suposa que la gent va a resar i som quatre els turistes que hi pugem, no ens han fet pagar mai. De totes maneres si no es vol matinar paga la pena visitar la muntanya. És una meravella. Pots passejar, contemplar les banderoles d'oració, observar a la gent, relaxar-te, volar molinats, meditar, pensar, no fer res, ... comprar (a aquestes hores del matí no, està tot tancat) qualsevol objecte religiós, ...

Número 716- 15 gener 2010 - 1'5 euros
setmanari d'Informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

AMB LA MERDA AL COLL

Els nostres representants
municipals se'n van a

 PÒL·LOÏD

SENSE CALEFACCIÓ DURANT L'ONADA DE FRED

L'EMBOLIC DE LES ESCOMBRARIES URBANES

text REDACCIÓ

El consorci del Pla Zonal de Residus de la zona 1 acaba d'aprovar un canvi d'ubicació per el polèmic abocador de Cervera que ja està portant cua. No és per a menys: amb aquesta, el dipòsit dels Ports i el Maestrat ha canviat d'ubicació tres vegades. La primera va ser fa sis anys, quan el consorci va aprovar desplaçar la planta i l'abocador des de la partida dels Argiles fins a la Bassa. La nova, segueix sense satisfer a tots els sectors. D'una o altra forma, la gestió dels residus a la zona nord de la província comença enguany una nova etapa. La planta ja ha iniciat els primers moviments per a la seua construcció, malgrat que

El polèmic abocador de Cervera està portant cua. No és per a menys: amb aquesta, el dipòsit dels Ports i el Maestrat ha canviat d'ubicació tres vegades. La primera va ser fa sis anys, quan el consorci va aprovar desplaçar la planta i l'abocador

la ubicació de l'abocador haurà de sotmetre's, presumiblement a una nova tramitació ambiental per garantir la idoneïtat dels terrenys; tramitació que, per cert, la seua anterior ubicació, al costat de la planta de tractament, no va aconseguir superar. Mentrestant, davant la saturació dels abocadors de la zona i la negativa de Vilafranca a seguir ampliant el dipòsit controlat, gestionat allí per la Diputació, els municipis haurien de seguir pagant-se el trasllat a plantes autoritzades en altres províncies, concretament a Alacant, a través d'una planta de transferència que es vol habilitar en la mateixa zona on es construeix el complex de valorització de Cervera.

LA FESTA DE L'ESTEL

text i foto JAUME ROLÍNDEZ

Ha tingut lloc, com cada any, la festa que l'Associació Cultural l'Estel del Collet ofereix als actors i col·laboradors en les passades representacions que es pot dir que van ser l'any passat, és a dir, l'any 2009.

Una volta superat l'Es3 que ocasionen els estímuls per oferir a la societat benicarlanda el goig i l'esperança en un temps de Nadal i en un temps social que hem de saber guanyar cada dia, arriba la humil, però simpàtica festa de la xocolatada. Sí, perquè hem de festejar l'alegria que encara portem dins de la pell com a conseqüència de les dues representacions de l'Estel del Collet que van tenir lloc els dies 12 i 13 de desembre de 2009.

I cal agrair amb senzillesa, però també amb intensitat naturalment, l'esforç i la dedicació de tantes persones compromeses en aquest projecte tan cadufer i de tanta florida tot i trobar-nos a mitjan gener. I començar a parlar-ne de la propera edició de l'Estel de 2010.

FOTO!

La botiga de verdures Asun, situada en el carrer Rei En Jaume, ha obsequiat aquest Nadal als seus clients amb una cistella de fruites. Els premis van recaure en Merche, Ana, Marisa, Sagrario, Paquita i Maruja.

FOTO!

BENIHORT, EN LA FIRA DE SANT ANTONI

Benihort va estar present, com cada any, en la Fira Agrícola de Sant Antoni Abat de Benicarló, que aquest any ha arribat al seu XXIII edició. Els diferents serveis de la cooperativa benicarlanda van estar representats en el seu stand i també va exposar una mostra de les hortalisses i fruites del terreny.

EN FI...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Miro la classificació al diari. La torno a mirar. No entenc res i penso en la possibilitat d'una lesió neurològica que em fa veure les coses a l'inrevés. Descarto aquesta possibilitat en comprovar que, en cas de confirmar-se la malaltia cerebral, no quadrarien els dígitos que formen el número de punts aconseguits pels equips. Miro la data de la classificació, el partit de la jornada i la categoria. Torno a la primera pàgina del diari per certificar-ne la data. Tot coincideix. Estic a punt de verificar allò que el meu enteniment no vol assumir. Entro a la pàgina uep de la Federació de Futbol de la Comunitat Valenciana -abans Federació Valenciana de Futbol- i busco un resultat oficial que em diga que allò que he vist no és cert, que el linotipista ha tingut una errada i que ha copiat el resultat malament. "No pot ser, home" – em dic amb convenciment- "que jugàvem a casa del cuer". Arribo allà on volia arribar, però veig allò que no volia vore: dos a un i dissetè lloc a la classificació, o siga penúltims.

Però no acaba ací el meu disgust. He agafat la calculadora per tal de esbrinar els punts que ens separen de la salvació, ja que si ho feia de cap me'n sortien massa. El veredict de la calculadora ha estat demolidor i s'ha afegit positivament als meus càlculs mentals, confirmant els més negres pronòstics. El resultat final és el següent: penúltims, amb els mateixos punts que el cuer i a nou punts de la salvació.

Una vegada que he posat els peus a terra, he començat a fer càbales. El resultat de les meues cabòries és que s'haurien de guanyar tots els partits de casa i esgarrapar algun puntet fora. Sí, ja sé que no m'he escalfat molt la closca per a arribar a aquesta conclusió, però tampoc no cal ser

Sevilla F.C.
José Manuel

1	Palop
20	Aldor Ocio
4	Daniel Alvez
19	Dragutinovic
5	Duda
2	Javi Navarro
25	Maresca
15	Jesús Navas
8	Poulsen
12	Kanouté
10	Luis Fabiano
13	Coboño
14	Escudé
24	Hinkel
3	David
11	Renato
6	Adriano
7	Chevantón

R. Avellaneda
Diego Pablo Simeone

25	Campagnuolo
10	Arzola
12	Barroso
6	Croca
8	Bastia
13	De la Fuente
18	Vitali
17	Sánchez
3	Mistralis
1	Peralta
9	Sava
35	Martínez Gullotta
11	Esquivel
2	Mocel
5	Torres
4	Culic
7	Bergessio
16	Benitez

Ramón Sánchez Pijuan 5/7/06 14:00
Fútbol Profesional
Árbitro: Victor José Esquinas Torres

massa viu per a comprovar-ho. Esportivament, la situació és crítica, per això caldrien solucions dràstiques. Després en diré una que em va proposar Gregorio. Però abans vull parlar una mica d'un partit al qual no vaig acudir, però del qual me n'han parlat molt. Entre lesionats, malalts i sancionats, ens vàrem presentar amb tretze jugadors, entre ells dos porters. També van haver d'anar a buscar Marcos Cano, que es podria dir que està virtualment de baixa. Entre els disponibles no hi havia prou davantera. Un desastre si tenim en compte que el CDB té presentades vint-i-dues fitxes, que és el número màxim que es poden presentar. Els de la Pobla de Farnals jugaven -literalment i seguint les indicacions del seu entrenador- al frontó. Li pegaven sabatada a la pilota d'allà on els venia bé, amb tan mala sort per als nostres que, dos d'aquells xuts van fer cap dins de la porteria. Els nostres es van mostrar impotents davant un equip que va justificar sobradament la posició que ocupa a la classificació. Però el que és pitjor és que els nostres van presentar amb fermesa la seua decidida intenció d'optar a ocupar el lloc que, amb tot mereixement, ocupen els de l'Horta Nord. Tot plegat un desastre. Es veu que va haver jugadors que es van dedicar

a passejar-se pel camp, contribuint notablement a la lamentable imatge que van obsequiar els nostres a la cinquantena escassa d'espectadors que hi havia al camp.

Reprement allò que em deia Gregorio, una decisió dràstica seria condicionar la percepció d'estipendis per part dels jugadors a obtenir la salvació matemàtica. És a dir, si no baixem ho cobrarem tot. Potser no hi ha una altra solució, perquè vull recordar que les aspiracions d'aquest equip passaven per ocupar un dels llocs de promoció, i la composició de la plantilla invitava a pensar-ho. Però vet ací que no sabem què ens ha passat que ens separen un milió de punts dels objectius inicials.

El proper diumenge, dia de Sant Antoni, el Benicarló es desplaça a la Vilavella, un dels equips que juga la nostra lliga. Però que tot i això, el tenim a set punts de distància, tot i ocupar una de les places que donen dret a militar, la propera temporada, a la primera regional.

El meu desig final és que en les properes dotze jornades, els puga comptar que el Benicarló està guanyant tots els partits i que es consolida a la zona tranquil·la de la classificació. Esperem.

El representant calijó va demanar la tornada de tot el complex a la Lloba

ve de la pàgina anterior

ConSORCI sense quòrum

A la reunió, segons els membres de la plataforma, sols van acudir 12 representants municipals dels 49 que integren el consorci, no va acudir ningú en representació de la Diputació Provincial i per part de la Conselleria de Medi Ambient va assistir un "representant que no va ser presentat a la resta d'assistents i com segueix sent habitual, va abandonar la reunió quan se li va requerir en l'apartat de precs i preguntes".

A pesar de l'aparent falta de quòrum la reunió es va celebrar igualment. El representant de Càlig i membre de la Plataforma, Albert Querol, va votar desfavorablement l'acta de la sessió anterior ja que en ella no s'arreglava la gran majoria de les seues intervencions que havia demanat fer constar, com per exemple la pregunta a mà alçada sobre qui dels representants del consorci s'havia llegit la modificació del projecte que estaven aprovant, "obtenint la callada per resposta i qualificant-los per això d'irresponsables pel sobrecost econòmic que haurien d'assumir els ciutadans en lloc de les empreses adjudicatàries del projecte de gestió sens dubte ineficaç i farcit d'irregularitats". Altre exemple que el representant va posar damunt la taula és la presumpta falsificació dels resultats de les votacions, o la tergiversació d'algunes intervencions. Per això, el representant de la plataforma va demanar una vegada més que es gravaren les reunions.

Així les coses, la Plataforma contra l'abocador de la Bassa qualifica de "vergonyosa i indignant, a més d'una constant burla als ciutadans", la conducta del Consorci del Pla Zonal de Residus de la Zona 1. Així, havent

passat ja un any des de l'anterior reunió, va ser convocat novament dilluns 21 de desembre de 2009. Entre altres punts de l'ordre del dia estaven, ni més ni menys, la proposta de la comissió de govern sobre l'aprovació de la modificació del contracte de gestió de residus, ja que l'Autorització Ambiental Integrada per a la planta de Cervera obliga a incloure una línia de triatge que no va ser prevista quan es va signar el contracte de gestió amb la UTE adjudicatària. L'altre punt destacat era la proposta de la comissió de govern per l'aprovació dels tràmits iniciats per la UTE per a l'autorització de dipòsit de rebot alternatiu.

El sobrecost que assumirem

La majoria dels presents va acabar aprovant la modificació del contracte de gestió, "el que suposa, en la pràctica, un augment del cost de gestió dels residus 29'8 milions d'euros, o el que és el mateix quasi 5.000 milions de pessetes, que assumiran els municipis per la cabotoneria de Conselleria, Diputació i el capritx de l'Ajuntament de Cervera de situar les instal·lacions de gestió de residus en la Bassa, localització no contemplada en el Pla zonal i qualificada de NO apta per possible afecció a les aigües subterrànies en un document intern de la Direcció general de Qualitat Ambiental". Cal recordar que el Consorci havia aprovat

situar l'abocador inicialment en la Lloba l'11 de juny de 2003, a més d'haver d'incloure en el projecte aprovat ara una línia de triatge per a separar i revaloritzar veritablement el cartó, paper, vidre, plàstics i envasos. "La qual cosa deixa al descobert la no idoneïtat de l'emplaçament proposat i el projecte tercermundista i poc ecològic que ens van vendre", afirmen des de la plataforma.

D'altra part, durant la reunió dels representants del pla zonal també va acabar aprovant-se la iniciació dels tràmits per a l'autorització de dipòsit de sobrants alternatiu, "un canvi sotmès a votació i aprovat amb l'única informació de les dues escarides línies de la convocatòria, sense aportar informe ni cap estudi, i sense conèixer el lloc escollit ni les causes o intencions que motiven dit canvi. És obvi que el pretès dipòsit alternatiu tornarà a augmentar el sobrecost global del projecte inicial a costa de la butxaca dels ciutadans" cosa que ja va advertir el representant de Càlig.

Possibles responsabilitats

El representant calijó va demanar la tornada de tot el complex a la Lloba i va recordar als presents que amb el seu vot poden incórrer en greus responsabilitats administratives i penals. Així mateix va qualificar d'inacceptable l'absència, una vegada més, del representant de la Conselleria a l'arribar a l'apartat de precs i preguntes, que va haver d'afrontar el president del consorci manifestant ell mateix que no disposava de la informació que se li requeria. Per tot l'exposat la Plataforma ha qualificat la gestió del Consorci del Pla Zonal de Residus de la Zona 1 de "vergonyosa, ineficaç, indecent, irresponsable i interessada".

979 DESOCUPATS MÉS EN LA PROVÍNCIA DURANT EL MES DE DESEMBRE

text REDACCIÓ

Les dades fetes públiques pel servei Públic d'Ocupació Estatal revelen que a la província de Castelló l'atur s'ha incrementat en 979 persones durant el mes de desembre. Aquest increment ha estat, sobretot, per la finalització de les obres del Pla E, el que suposa un increment del 1,79 % respecte a novembre, i situa el nombre d'aturats a final de 2009 en 55.541. Esta xifra situa l'increment interanual de l'atur en un 46,7%. En aquest sentit, Castelló és la província d'Espanya en la qual l'atur ha crescut més percentualment en l'últim any.

Amb les dades de desembre, a final de 2009 el sector de la indústria té 12.486 desocupats, amb un increment anual del 55 %; la construcció 12.888 desocupats, amb una pujada del 46,58 % en l'últim any; el sector serveis 25.897 aturats, el que suposa una pujada anual del 38,6 % ; i l'agricultura 1.224 desocupats, el que ha suposat un increment de l'atur del 40,3 % des de desembre de 2008. En el col·lectiu de persones sense ocupació anterior, l'increment anual de l'atur arriba a el 108,4 %, sent 3.046 les persones aturades. Des d'UGT s'entén que "mentre es mantinga l'actual crisi

d'ocupació no haurà recuperació econòmica, pel que és necessari que les administracions reforcen les polítiques públiques d'ocupació i donen suport al teixit productiu, al mateix temps que s'ha d'insistir en l'engegada d'un pla de foment d'activitats econòmiques relacionades amb el canvi de model productiu i un pla de polítiques actives, que perfilen i reorienten cap a sectors que es consideren estratègics, mitjançant accions formatives, als aturats dels sectors més castigats per la crisi".

EL MUCBE, SENSE CALEFACCIÓ

text REDACCIÓ

El Mucbe ha tancat les portes del servei de guarda-roba per falta d'ús. I és que per a visitar les instal·lacions és necessari fer-ho amb abric, bufanda i guants.

Una avaria a la caldera del centre expositiu, obliga els visitants a recórrer l'espai tapats fins a les orelles des de fa uns dos mesos. El problema sembla que no tindrà una ràpida solució, ja que cap empresa vol fer-se càrrec del cost de la factura de reparació, que ascendeix a uns 50.000 euros. El consistori es va posar en contacte amb diverses empreses especialitzades en aquest tema, confirmant-los que "una vegada aprovats els comptes municipals, se'ls liquidaria la

factura", va explicar la regidora de Cultura, María Ortiz. Tot i així, cap de les empreses consultades va voler avançar la quantitat "a causa de la difícil situació econòmica per la qual estan passant", va confessar Ortiz.

El problema en realitat és que l'avaria es va descobrir al desembre i en eixes dates ja no era possible destinar una consignació econòmica per a la seua reparació ja que els comptes ja estan tancats i esgotats. Així les coses "serà necessari seguir els tràmits burocràtics i esperar a l'aprovació dels pressupostos del 2010 per a solucionar-ho", va assegurar Ortiz. Total, que encara poden passar tres mesos més fins que entre en vigor el pressupost d'enguany i la cosa es resolga. Toca congelar-se.

PROSTITUTES ASSESSORADES

text REDACCIÓ

L'associació Casda de Castelló atén i assessora a 500 dones immigrants que exerceixen la prostitució en els carrers i carreteres de la província. L'entitat ha engegat un programa d'atenció sanitària i educació per a la salut de dones que es dediquen a la prostitució. El pla està dedicat a treballadores sexuals de la capital, Almassora, Vila-real, Borriana, Nules, Orpesa, Benicarló i Vinaròs i inclou, entre altres iniciatives, el lliurament de preservatius i lubricants, vigilància sanitària, atenció psicològica, atenció social, tallers de sexe segur i tallers d'higiene sexual. La iniciativa d'aquesta associació té el suport de la Caixa Mediterrani, que aporta 18.000 euros, i compta amb prop de 500 beneficiàries.

L'associació Casda de Castelló atén i assessora a 500 dones immigrants que exerceixen la prostitució en els carrers i carreteres de la província.

El programa va començar a la fi de 2009 i es mantindrà vigent en 2010. L'objectiu d'aquesta iniciativa principalment és la prevenció del VIH en dones immigrants i per a això se'ls ofereix una sèrie de mitjans i se'ls dona una educació sanitària com l'ús correcte del preservatiu i la utilització correcta de pràctiques sexuals per a evitar la transmissió d'aquest virus als clients i d'aquests a les treballadores sexuals. L'associació té una unitat mòbil per a atendre a les prostitutes en el carrer i té previst muntar tres punts fixos d'atenció en la província de Castelló.

Nou ridícul del Benicarló

text VICENT FERRER

El partit no va ser de gran qualitat i es caracteritzà pels llançaments de balons "a l'olla", el recurs del qui no saben jugar al futbol.

2 POBLA DE FARNALS: Ismael, Fran, Fofaza (Ricardo, min. 46), Alex Gar-cía, Alex Eguizabal, Rafa, Cantoná, Iván (Villaplana, min. 57), José Amalio (Carlos, min. 75), José Vicente i Jesús (Alberto, min. 69).

1 BENICARLÓ: Guillamón, Raúl Mora, Oscar, Javi Flos, Víctor Esbrí, Rubén, Fuentes, Anta, Kamal, Pepe (Marcos Cano, min. 46) Pitu.

ÀRBITRE: Piqueras López, col·legi valencià, ajudat per Arin Holgado i Caselles Egea. Ensenyà tarja groga als locals Fofaza, Rafa i José Vicen-te; als visitants Oscar, Pepe i Marcos Cano; i expulsà el local Alex Eguizabal (min. 70).

GOLS: 1-0 min. 12, José Amalio. 2-0 min. 22, José Amalio. 2-1 min. 29, Anta.

INCIDÈNCIES: Un centenar d'espectadors al Poliesportiu Municipal Batiste Subies, en partit que tancava la primera volta.

El Benicarló va perdre diumenge passat l'oportunitat de donar un pas cap a la seua salvació al perdre en el camp del cuer, el Poble de Farnals, equip que amb els tres punts obtinguts empata amb els benicarlandos, tancant així una pessima actuació en la primera volta de la competició i allunyant-se més de la quarta plaça, per la cua, que dona peu a la salvació.

El partit no va ser de gran qualitat i es caracteritzà pels llançaments de balons "a l'olla", el recurs del qui no saben jugar al futbol. Dos gols del local José Amalio van posar en evidència a la saga benicarlanda, al guanyar-los en dues accions per alt i, malgrat que Anta va reduir les diferències abans de la mitja hora, els benicarlandos van ser incapaces de donar-li la volta al marcador, mostrant-se com un equip vulgar, lluny del que s'havia vist davant el la Vall d'Uixó. Ni quan amb l'expulsió d'un jugador local, quan encara restaven vint minuts, van ser capaços de marcar, per la qual cosa van acabar donant una trista imatge i fent, una sortida més, el ridícul. No està "el horno para bollos" i no estranyaria que el president de l'entitat prengués les tisores i donara baixes als jugadors que, ell mateix qualificava en conversa telefònica el diumenge després del partit, de no donar la talla.

Amb tot, aquest diumenge, el Benicarlo torna a jugar fora, a Vilanova, equip al que es va golejar en el partit inicial del campionat i que ens va oferir un mirall del que després ha estat l'equip.

March Lluch seté en el campionat d'Espanya de ciclocròs

text VICENT FERRER

Dissabte passat es va celebrar a Laredo (Cantàbria) el Campionat d'Espanya de ciclocròs, en la categoria cadet, amb la participació del ciclista benicarlando Marc Lluch (Blatem-Benicarló) formant part de la selecció de la Comunitat Valenciana.

La participació s'aproximava al centenar de ciclistes prests a enfundar-se el mallot de Campió d'Espanya, en un circuit ple de neu, i gelat per ona de fred del cap de setmana, que després es va convertir, en algunes zones, en un fangal impracticable sobre la bicicleta, convertint-se en el campionat més dur de l'última dècada. Marc Lluch es va defensar bé sobre un terreny al que no estava acostumat i va estar lluitant per aconseguir pujar al calaix, però per fi es va haver de conformar amb el setè lloc. El vencedor va ser el valencià José Manuel Ribera (A.C.Moixent) desbancant als bascos i gallecs dominadors de l'especialitat. El benicarlando havia participat, diumenge 3 de gener, en l'última prova de la Challenger de ciclocròs de la Comunitat Valenciana aconseguint la victòria final en la categoria cadet, molt competida i amb corredors de gran nivell com s'ha vist aquesta temporada i ho ha confirmat el Campionat d'Espanya.

2008, 2009... que ens espera en 2010?

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

2008 i 2009 han estat els anys més durs de la crisi econòmica global que ha afectat els darrers anys a les economies de tot el planeta. El País Valencià, en el marc ineludible de l'estat espanyol i la Unió Europea, ha estat una de les regions més castigades per la crisi, sobre tot per la destrucció d'ocupació i el creixement de l'atur.

Durant el 2009 l'economia espanyola va caure un 3,6% respecte l'any anterior, mantenint-se en valors negatius. La caiguda de l'economia valenciana, també en valors negatius, va ser major, del 3,8%. Per contra, el creixement de l'economia europea, encara que es troba en valors negatius, presenta ja una tendència de creixement. Els experts en prospectiva afirmen que l'economia valenciana no creixerà de nou fins a 2011 i quan ho faça serà de les autonomies espanyoles que menys ho farà (www.hispalink.es).

En l'àmbit europeu, durant el darrer trimestre de 2009 s'ha donat la sortida de la situació de recessió primer d'Alemanya i després de França. Aquest més de gener Eurostat, l'oficina estadística de la UE, declarava que la Unió sortia oficialment de la recessió. En canvi, aquesta no és en absolut la realitat del País Valencià, a la qua en la recuperació econòmica entre les regions espanyoles, que a la vegada es troba en una de les pitjors situacions entre els estats europeus

.Pel que fa a l'ocupació, en 2008 es van perdre 148.000 lloc de treball al País Valencià, xifra que va ser de 120.000 en 2009. Aquest nombre suposa

una part molt important dels 730.000 llocs que es van destruir en el conjunt d'Espanya (770.000 en 2008), concretament el 16,4%. Encara així hi ha una clara frenada en la destrucció d'ocupació entre els primers trimestres de 2008 i els darrers de 2009. En el cas valencià, més de la meitat dels actuals 480000 aturats van perdre el seu treball els darrers dos anys. Cal recordar també que la construcció i la indústria han estat els sectors on més llocs de treball s'han perdut. Ací queda el dubte de si l'economia valenciana ha perdut sectors tradicionals clau, massa industrial crítica, que dificultarà la futura sortida de la crisi i creació de llocs de treball.

Respecte al 2010, sembla que els experts estan bastant d'acord en que la tendència de caiguda de l'economia i destrucció d'ocupació pararan deixant pas a una lenta recuperació de l'activitat econòmica, impulsada sobre tot per les exportacions i les ajudes governamentals. La destrucció d'ocupació també es detindrà, però tenint en compte les molt dolentes dades de partida de l'atur valencià, no hi haurà un significatiu augment de l'ocupació. Algunes estimacions afirmen que fins a 2014 no es tornarà a nivells d'ocupació similars als d'abans de 2008.

Finalment, una altra cosa que sembla que ens portarà l'any 2010 és una reforma del mercat de treball. Hi ha acord entre els agents socials que hi ha raons estructurals en el fet que l'atur valencià siga tant alt i per tant s'haurà de fer front a aquest repte conjugant el creixement econòmic i la creació d'ocupació amb els drets dels treballadors i el manteniment de la societat benestar.

SUPERÀVIT ALS COMPTES MUNICIPALS

text REDACCIÓ

Benicarló tancarà l'exercici pressupostari del 2009 amb superàvit. L'Ajuntament està a l'espera de liquidar els comptes de l'any passat i, segons va indicar l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, "puc assegurar que haurà romanents".

Un resultat que passarà a engrossar les arques municipals "en un any tan complicat com ha estat el passat. Considero que és una molt bona notícia el fet de liquidar el nostre pressupost en positiu". L'estratègia, segons explicava el primer edil, ha estat la contenció de la despesa, que ha permès que el consistori no s'endeute malgrat la dolenta situació econòmica que s'ha viscut. En aquest sentit, va agrair les aportacions de les administracions superiors. Segons anunciava Domingo, en el ple ordinari del mes de gener es presentarà el pressupost del 2.010 per a la seua aprovació. En el capítol d'inversions, cal destacar que s'han consignat prop de 2,5 milions d'euros, més les aportacions del pla E i el pla Camps. "Hem fet un esforç per donar assignacions a totes les àrees amb la finalitat d'atendre les demandes que tenia cadascuna per a poder realitzar les actuacions que tenen previstes" va dir l'alcalde. L'adquisició de mobiliari urbà o l'adequació d'infraestructures esportives seran algunes de les intervencions. Segons el primer edil, "no es tracta de grans actuacions, però sí molt necessàries i que no s'havien pogut realitzar perquè no tenien una dotació pressupostària". El taller d'ocupació que s'engegarà en breu en la ciutat serà determinant per a la realització de diverses obres d'urbanització en el municipi. Així, en breu s'iniciaran els treballs en el carrer Ulldecona i el carrer Vinaròs, a més, es preveu reformar el vial César Cataldo i l'avinguda Iecla.

Pel que fa al desenvolupament urbanístic del sector 7, on es construirà el nou col·legi Àngel Esteban, el primer edil va afirmar que "possiblement, es licitarà l'obra aquest mes". Malgrat això, l'Ampa del centre dubta que el compromís adquirit pel conseller d'Educació, pugua convertir-se en realitat. Alejandro Font de Mora va anunciar que el nou centre escolar estaria operatiu a l'inici del curs escolar 2.010.-11.

FOMENT ADJUDICA L'ESTUDI INFORMATIU DE LA LÍNIA D'ALTA VELOCITAT

text REDACCIÓ

El Ministeri de Foment ha adjudicat el contracte per a la redacció de l'Estudi Informatiu de la Línia d'Alta Velocitat Castelló-Tarragona del Corredor ferroviari del Mediterrani.

El pressupost d'aquesta adjudicació ascendeix a 1.666.910,30 euros (IVA inclòs). Els treballs a realitzar consistiran en l'anàlisi i definició de les actuacions precises per a complementar en ample internacional l'actual doble via de tràfic mixt d'ample ibèric, que està operativa entre Castelló i Vandellós, i en construcció entre aquesta localitat i Tarragona, permetent la separació entre els trànsit de mercaderies i de viatgers. Així mateix, s'estudiaran i definiran les instal·lacions ferroviàries de suport per als serveis, tant de viatgers

com de mercaderies. L'objectiu final és configurar un corredor que servisca, d'una banda, a les necessitats del trànsit d'alta velocitat (mitjana i llarga distància) en ample internacional i, d'altra banda, als serveis de mercaderies i la resta dels serveis de viatgers, sense que es produísca interferència entre ambdós tipus de trànsit. Els trànsit de mercaderies corresponen en la seua major part a circulacions de càrregues i de transport combinat que recorren principalment cap al nord pel corredor Mediterrani.

Cal destacar el desequilibri de la demanda nord-sud que obliga a un 30% de tornades cap al sud en buit. Respecte als punts de càrrega cal indicar que en el tram Castelló-Tarragona solament apareixen dos: Benicarló i Santa Magdalena Pulpis, amb una baixa activitat comercial.

SENSE CALEFACCIÓ DURANT L'ONADA DE FRED

text REDACCIÓ

El Partit Socialista de Benicarló denuncia que la calefacció del Col·legi Martínez Ródenas no funciona des de fa diverses setmanes. Les mateixes veus de protesta s'han alçat des del col·lectiu de pares del centre i des del Bloc per Benicarló. Els socialistes acusen al consistori de no haver realitzat el manteniment de la instal·lació i insisteixen que la mateixa situació es viu en el MUCBE i en l'edifici consistorial. Així, denuncien que l'ajuntament incompleix les seues responsabilitats de realitzar el manteniment de les instal·lacions en edificis municipals i col·legis. L'exemple més greu és que el col·legi Martínez Ródenas duu diverses setmanes sense calefacció, amb el que açò suposa per als alumnes en aquests dies de baixes temperatures. El portaveu socialista, Enric Escuder, s'ha preguntat "quin sentit té que l'ajuntament presente superavit quan es fa abandonament de responsabilitats i no es destina la partida necessària per a garantir un manteniment efectiu de les instal·lacions municipals".

En la mateixa línia de protestes, un grup de pares d'alumnes del CP Martínez Ródenas de Benicarló han denunciat el fred que tenen que suportar els seus fills al centre. Aquest centre duu pocs mesos funcionant i segons el seu director s'han realitzat molts esforços per a tractar de

solucionar aquest problema. Ximo Besalduch va admetre el problema i va assenyalar que confiaven a iniciar el curs amb el problema de la caldera de gas solucionat, però no ha estat així. "No sabem exactament que li passa a la maquinària, si és per un problema de voltatge motivat per la llum d'obra que encara utilitzem, però la veritat és que els tècnics de manteniment no poden de cap manera engegar-la i els enginyers de l'Ajuntament tampoc", va explicar.

Per al BLOC de Benicarló "és lamentable que a l'escola més nova de Benicarló no funcione la calefacció des de fa tants dies. Una situació desagradable que estan patint tant els mestres com l'alumnat, sobretot en aquests darrers dies de tant de fred". Els nacionalistes han denunciat que "els mateixos mestres, pares i mares dels alumnes han hagut de portar estufes o radiadors per a escalfar l'ambient tan gèlid de l'escola. També en matèria d'infraestructures educatives el portaveu del BLOC, José Luis Guzmán critica que la Generalitat, que te les competències en matèria d'infraestructures educatives, no és faça càrrec d'unes obres demandades pel CEIP Francisc Catalán en més d'una ocasió. Ara, l'equip de govern del consistori benicarló està esperant la concessió de les subvencions del PlanE, del Govern Central, per utilitzar part d'elles en resoldre este problema, que li pertoca a la Generalitat Valenciana amb el seu pressupost, quan podria aprofitar els diners del PlanE per a unes altres obres a la ciutat.

Una altra plaça és possible

text JORDI MAURA

Vaig iniciar-me en el món del periodisme amb la plaça de la Constitució a l'ull de l'huracà. Si son certes les xifres donades a conèixer pel Bloc en aquell moment –cap a l'any 2000 en avant- la plaça va costar uns mil milions de pessetes d'aleshores. La plaça es va convertir en la icona popular –tot i els problemes econòmics en que va incórrer l'empresa Incosa- i va ser inaugurada amb presses l'any 2003. El resultat, una plaça amb un aparcament ridícul, allunyada de la mediterraneïtat que necessiten aquesta classe d'espais en el clima en el que ens trobem, fitracions al subol, poca operativitat, un espai dotacional per al poble desaparegut o desaprofitat si és que és l'actual oficial de turisme que ja existia i freqüents i constants reparacions com a conseqüència del mal ús (mascletades, trànsit de camions, etcètera) i dels deficients acabats que ens va reportar la ditxosa plaça. Una vegada el mal ja està fet arriba al poder després d'un pacte un PSPV-Bloc que opten per deixar la cosa com està. Ara, novament el PP i amb el talonari del Pla E, es decideix aïllar l'aparcament de la pluja i ubicar una font de marbre que, anecdòticament, té menys defensors que detractors al facebook. Però amb aquesta nova actuacioneta de cara a la galeria la plaça segueix sent

una desangelada taca en el que hauria de ser una de les zones més vitals i pulmó verd de la població. El nou parc infantil –aportat com a millora per l'empresa- pareix ser el millor encert fet mai en esta plaça que no alleugereix els comerciants, que fa por i que no convida massa a passejar-s'hi.

Fa un temps vaig veure la plaça que acompanya aquestes línies passejant per Eivissa. Tan difícil era fer alguna cosa així??

Retalls de memòria

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ISABEL – CLARA SIMÓ.
Els racons de la memòria.
Edicions 62. Barcelona. 2009.

Amb "Els racons de la memòria" Isabel – Clara Simó s'endinsa en el terreny de la no ficció per a, en paraules de la pròpia autora, "retre homenatge a les persones que he conegut", d'aquesta manera ens presenta una galeria de personatges que han tingut alguna importància en la seua vida.

Dividit en quatre apartats, el llibre comença amb el títol "Figueres", quan l'escriptora després d'aprovar les oposicions a professora de Filosofia, amb vint-i-cinc anys es destinada a l'Institut "Ramon Muntaner" de Figueres, li crida l'atenció un món totalment diferent del de València, on els joves ballaven sardanes al mig de la Rambla, "tant amb afany de divertir-se com de fer pàtria" o que en una cafeteria la gent aplaudia els gols que li feien a la selecció espanyola de futbol. Allí coneix el qui havia de ser el seu marit Xavier Dalfó, amb qui inicia, a més, l'aventura del setmanari "Canigó" amb col·laboradors, en aquesta primera etapa, sobretot de l'Empordà, els quals són recordats amb afecte. Coneix i es relaciona amb Salvador Dalí i la seua germana Anna Maria, Josep Pla i el poeta J.V. Foix, i l'escriptora Mª Àngels Anglada, però qui més l'impresiona és Ricard Salvat. Són, també, uns anys de diversió i de discussió, és l'època de maig del 68 que a Figueres es viu amb més intensitat que a Barcelona i també de l'experiència del naixement de la primera filla.

El segon capítol porta per títol "Barcelona" i ens parla, preferentment, de les relacions que estableix quan es trasllada a viure a la capital catalana, la Mª Aurèlia Capmany, Manuel de Pedrolo, Pere Calders i Avel·lí Artís Gener. "Canigó" compta amb nous col·laboradors, però amb l'arribada de la democràcia comença el cansament, Jordi Pujol que els havia ajudat quan només era un simple banquer, es vol cobrar l'ajut quan ja és president de la Generalitat, "ens va llançar un salvavides i quan ens hi havíem agafat ens va dir que el salvavides era d'ell i que ens el retirava." de Pujol es fa el judici més dur del

Un capítol molt curt, però a la vegada d'una intensa emotivitat, és el que porta per títol "Enlloc", en què es refereix la mort del seu fill Xavier en un accident de tràfic, "Aquell dia em vaig morir jo també", el profund dolor que sent contrasta amb la insensibilitat de la gent amb qui ha de tractar per a solucionar els tràmits burocràtics que la situació comporta.

L'últim capítol porta per títol "Alcoi/València", recorda alguns aspectes de la seua infantesa a Alcoi, l'arribada a la Universitat de València, el contacte amb companys de generació com Lluís Aracil o Raimon, però sobretot la coneixença de Joan Fuster: "La persona més important de la meua vida va ser Joan Fuster". També ens parla d'altres amics valencians com Alfons Llorenç i Antoni Miró, o els més joves com Manel Garcia Grau, Ramon Guillem, Josep Ballester o Carles Cortés. Acaba parlant de l'escriptura com d'una necessitat vital: "Escriure és viure. No hi ha fugida ni escapatòria. No hi ha remei. Si comences a escriure ja no pots parar."

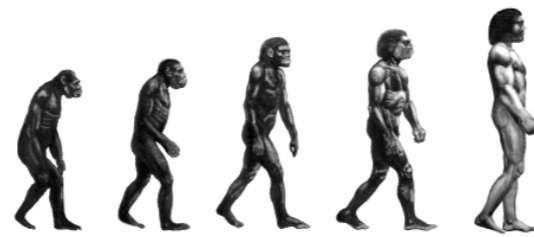
"Els racons de la memòria" és un llibre que encara que parla de records personals, és també un retrat de les vicissituds generacionals per a accedir a la nostra cultura de les persones nascudes en la postguerra i així mateix una bona crònica de la societat literària de l'època, escrit amb un estil àgil i directe de qui està acostumada a exercir el periodisme, però també amb molta passió.

DARWIN I LA CULTURA CIENTÍFICA (I)

S'ha acabat 2009, el nomenat "Any Darwin", en el que s'han celebrat 150 aniversari de la seva obra "l'Origen de les espècies" i el 200 aniversari del naixement del seu autor Charles Robert Darwin. Que nosaltres coneguem, no s'ha realitzat cap acte públic a Benicarló i als pobles del voltant també han seguit escassos: un taller infantil a la biblioteca pública de Vinaròs i una xerrada a Sant Carles. Davant d'aquesta evident deixadesa podem plantejar-nos si es coneixen realment les aportacions del científic anglès i si es consideren que formen part de la cultura o sols són qüestions d'especialistes. Sorgeix una de les contraposicions clàssiques, "lletres" front a ciències i si una persona culta ha de tenir una formació científica bàsica o ha de ser fonamentalment humanística.

Charles Darwin neix a Shrewsbury (Anglaterra) l'any 1809. Era fill d'un conegut metge i on pare volgué primer que estudiés medicina i després que fos capellà. Però el jove Darwin, a 1831, s'embarcà al Beagle, un vaixell d'investigació geogràfica de la Marina Britànica. Darwin anava com a naturalista i com acompanyant del capità Fitzroy. Durant cinc anys recollí dades i exemplars de les costes sud-americanes, de les illes Illes Galàpagos, Austràlia, Tahití... Amb les influències de científics de la seva època com Lyell o d'economistes com Thomas Malthus i Adam Smith i de l'estudi de les dades recollides durant el viatge, Darwin imaginà la selecció natural com a mecanisme de l'evolució de les espècies biològiques, la reproducció dels més adaptats a les condicions ambientals. N'hi havia d'altres científics evolucionistes, però la selecció natural propugnava que el procés evolutiu no tenia cap direcció prefixada o general –cap a formes més complexes per exemple– sinó que responia a les condicions ambientals concretes i que no era lineal sinó ramificat com un arbre. Des de 1836, Darwin madurà les seves idees durant un llarg període de temps i era una mica reticent a publicar-les perquè preveia les repercussions que podien provocar. Però l'any 1844 rebé una del naturalista Alfred Wallace des d'Àsia on li comunicava que havia dissenyat una teoria de la selecció natural semblant a la seva encara que no tan ben argumentada. Aquest fet, accelera els preparatius de la seva obra i la publica l'any 1859 amb el títol "L'origen de les espècies mitjançant la selecció natural o la conservació de les races afavorides en la lluita per la vida". En el llibre s'explica els mecanismes evolutius de les espècies i s'aporten una gran quantitat de proves de tipus biogeogràfic, anatòmic, paleontològic, embriològic... Cal assenyalar que en aquesta obra no apareix el terme evolució –utilitzat en un altre sentit en la seva època– ni hi ha cap referència a l'origen dels humans que tractarà amb "l'Origen de l'home" de 1871.

La publicació de L'origen de les espècies fou un èxit: el primer dia s'esgotaren els 1250 exemplars de la primera edició i n'hi hagueren sis més. Les idees de Darwin foren acceptades per la majoria de científics de finals del segle XIX. Tingué també un gran impacte en les ciències socials i humanes com sociologia, psicologia, antropologia... Foren deformades, d'una forma no acceptada per Darwin, per

generar el nomenat "darwinisme social" d'Herbert Spencer –actualment considerat com una pseudociència– que seran la base de l'eugenesia i d'ideologies racistes com el nazisme. Les diverses fes cristianes s'oposaren l'evolució darwiniana per la seva absència de direcció i a que feia possible l'aparició dels humans a partir d'avantpassats primats sense fer necessària la intervenció divina. També influí en la filosofia o las arts com el corrent literari naturalisme.

A principis del segle XX, les idees de Darwin, quan a mecanisme de l'evolució, van sofrir un cert oblit, l'anomenat eclipsi del darwinisme, fins els anys quaranta quan revifà amb el neodarwinisme amb les noves aportacions de la genètica, paleontologia, sistemàtica... Tal com afirma el conegut genetista Theodosius Dobzhansky "res té sentit en biologia sinó és sota el prima de l'evolució".

L'aportació darwiniana ja forma part de la cultura universal i, amb les modificacions pertinents, es manté viva en la ciència actual. Però no passa el mateix en la població general en les diverses societats. La revista Science publicà l'any 2006 els resultats d'una enquesta sobre l'acceptació de la teoria de l'evolució per la població d'una sèrie de països. Mentre un 90% d'islandesos considera certa la teoria de l'evolució, sols ho fan un 45% de nord-americans i un 40% de turcs i xipriotes. Un 75% d'espanyols creu que és certa, un 5% té dubte i un 20% considera que és falsa. A 2007, l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa aprovà la Resolució 1580 "Els perills del creacionisme en l'educació" i no anaven massa desencaminats perquè, a 2008, Romania va treure l'evolució dels seus currículums escolars.

Es segueix creient que el darwinisme es resumeix en que l'home ve de la mona, afirmació falsa perquè ambdós derivem d'un avantpassat comú. També que la funció crea l'òrgan, és a dir que les girafes tenen el coll més llarg perquè durant generacions han anat estirant-lo per menjar-se les fulles dels arbres. O en l'evolució lineal i progressiva com mostra l'anunci televisiu que acaba amb la frase: tu si eres una dona sapiens i es veu el conegut i fals dibuix amb una sèrie de primats que es van alçat fins arribar a l'humà, per suposat home i blanc.

Però qui cregui tots aquests errors i no tingui una idea clara dels elements bàsics de la teoria de l'evolució, estarà tranquil perquè no pensarà que és un una persona inculta.

Pere Bausà

BEN CERT

Ben cert el que explica "la colla de tafaners" al núm. 712, de LA VEU d'11 desembre passat, en referir l'episodi lamentable i tercermundista d'una metgessa de l'ambulatori de Benicarló, atrevint-se a negar-li l'assistència a un ciutadà, que gosà adreçar-se-li amb un "bona nit".

La individua en qüestió, segura que finalment, aquell "provocador" acabaria parlant-li en la seua llengua, davant l'amenaça "O me habla en castellano o ahí està la puerta" mantingué el to menyspreador i prepotent, fent burla del parlar local i afegint allò de que "estoy harta de que me hablen en catalán" (!) Òbviament s'hagué de sentir algunes "fresques", com ara: "Tinc tot el dret a expressar-me en valencià, en un local de la Generalitat Valenciana". "Veig que desconeix vostè l'oficialitat constitucional i estatutària de la llengua, en què li estic parlant i no acceptaré que intente maltractar-me amb la seua ignorància" i "efectivament, m'en vaig, però a formular una denúncia immediatament contra vostè, per haver-me negat l'assistència mèdica, en gastar el valencià".

Feta la denúncia –en valencià, naturalment–, em "contesten" –en castellà, també "naturalment– des de

Vinaròs, obviant la part central i més greu de la denúncia –la negativa a prestar-me assistència mèdica, en un centre públic de la sanitat valenciana, per parlar en valencià–, amb la cançó de sempre: que si que la tal metgessa de la sanitat valenciana "no tenia obligació de entender el valenciano" (?), que si "el castellano es oficial en toda España" (!)... i punt. Lògicament, els he portat a la senyora en qüestió i al funcionari de Vinaròs, al Síndic de Greuges que, després d'un llarg i feixuc procediment, ha conclòs que, efectivament, vaig estar discriminat i insta a la Conselleria de Sanitat a habilitar els mecanismes adients –inclosos els cursos de formació lingüística, per a personal sanitari foraster– perquè això no torne a passar. Que tornarà a passar, segur, perquè tot i el reconeixement i l'acceptació, per part de Sanitat, de les indicacions del Síndic, de voluntat política de normalitzar la llengua del País, per part de la Generalitat Valenciana i dels ajuntaments del seu color –com ara Benicarló– no ni ha gens.

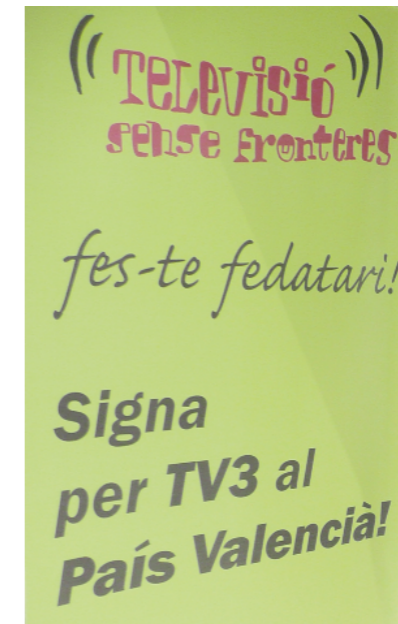
Caldrà, doncs, estar alerta i procedir de forma contundent, amb tots els mitjans legals, socials i jurídics a l'abast, per combatre la ignorància culpable, quan no l'agressió descarada del valencià i els seus parlants, per part d'alguns energúmens prepotents i analfabets, encara per civilitzar i democratitzar. Que n'hi ha i massa.

Marc Antoni Adell

Televisió sense fronteres

Com ja sabeu, en Acció Cultural estem immersos en plena campanya de recollida de signatures en favor de la Iniciativa legislativa Popular "Televisió sense fronteres", en defensa de la plena legalització de la recepció de TV3 i la resta de canals de la Corporació Catalana al conjunt del País Valencià. En aquest sentit, i a banda de recordar-vos que heu d'anar fent-nos arribar els fulls de signatures que tingueu reunits, us informem de dues activitats destinades a impulsar encara més aquesta campanya, que tan bona resposta està trobant arreu de les comarques castellonenques.

- Dimarts 12 de gener, a les 19 hores, tindrà lloc la inauguració simultània, als Casals de Castelló -- carrer de la Balma 1-- i Vila-real --Solades 10-- de l'exposició "TV· a la Plana". Es tracta d'una ampliació de 41 pàgines de premsa, publicades als diferents periòdics de

Castelló, sobre les activitats i accions que s'han dut a terme a les nostres comarques en defensa de TV3, des de l'any 1988 fins avui, inclosa la gran manifestació de Castelló i les concentracions que s'han dut a terme davant de la Casa dels Caragols. L'exposició podrà ser visitada en aquests dos locals fins al dia 28 de febrer.

- Diumenge 24 de gener, a les 11 del matí, des del Convent dels Frares Carmelites del Desert (Benicàssim) tindrà lloc una Pujada Reivindicativa al Bartolo, per tal de refermar el nostre dret a continuar veient TV3. Per arribar fins al Convent, eixiran autobusos des de Castelló i Vila-real, als quals cal apuntar-se trucant al 964242947 o escrivint-nos a castello@acpv.cat. Una vegada arribats al cim del Bartolo, tindrà lloc una actuació del popular cantant Pep Gimeno Botifarra..

ACPV

CARBÓ

text NATÀLIA SANZ

Carbó, del roïn i en grans quantitats pels qui es van encarregar d'organitzar la cavalcada dels Reis Mags de Benicarló. Perquè més malament no es pot fer. I amb més poques ganes, tampoc. L'única cosa que es va salvar és que es va recuperar el costum de rebre'ls al port. Encara sort que les Seues Majestats van tenir la feliç idea de recórrer a un vaixell per arribar a la ciutat. Per sort per a xiquets i majors, es van acabar els aclaparaments i les estretors del pati de La Salle, per molt espectacular que fóra l'espectacle que acompanyava la seua rebuda oficial. Altra cosa és el dels horaris, que a Benicarló sembla que últimament ho duem una mica malament, sobretot si està relacionat amb l'organisme encarregat d'organitzar els festejos. Si és a les set, és a les set. Si s'anuncia i publicita a eixa hora, no és a una altra. Sinó, no es fa baixar a la gent fins al port. I sobretot als xiquets, que esperaven amb tota la il·lusió del món el moment de veure entrar als mags per la bocana del port.

Doncs amb això es van quedar, amb les ganes, perquè les seues majestats arribaven a port a les set menys quart. La versió oficial és que a les set era quan començava la cavalcada. Els assegure que quan vaig arribar a casa vaig revisar de nou la

nota de premsa remesa per la Policia Local eixe mateix matí i el programa de festes. I en ambdós estava escrit: 19 hores arribada de les Seues Majestats els Reis Mags d'Orient, recepció i benvinguda per part de l'alcalde i la resta d'autoritats. Lloc, port de Benicarló. Total, que la primera desil·lusió va ser no veure arribar als Reis en aquella barca que van llogar per arribar al port. De tota manera, els qui van matinar tampoc van poder veure ni com desembarcaven. Quasi, quasi com aquell que diu ho van fer a la bocana del port. Home, per favor, que tenim un port espaiós i preparat... doncs no res, ni un trist focus que els il·luminara.

I la cavalcada, doncs que volen que els diga... a més de pobra, ràaaapida. Semblava que els Reis cobraven per hores i tal com està l'assumpte de la crisi, més els valia córrer. Vist i no vist, amb pocs caramels i menys regals. Poc sèquit, poques ganes i menys idees. Lamentable. El més trist és que estem jugant amb la il·lusió dels xiquets, que, malgrat tot, van complir amb la seua paraula i se'n van anar corrents cap casa per sopar ràpid i anar-se al llit quasi sense pensar. A ells, els Reis no van dubtar en descarregar-los una bona quantitat de joguets. Als de la comissió i l'ajuntament, carbó, del més negre i del més roïn... que s'ho han tornat a merèixer.

ve de la p gina anterior

aquests facen la seua funció correctament. Tant de marbre i segurament no van pensar que ací l'aigua té una quantitat de calç impressionant i embossa el que està previst... i allò que no ho està. Tant que va pensar el nostre capensant (disculpeu la redundància), per antonomàsia, i no va preveure que unes simples brosetes de calç li farien la guitza. Per què que faren tots els xiquets, i no tan xiquets, que xalen com a bojós, si no tenen l'aigua per fer alguna que altra malifeta?

Xorrets embossats (i 2)

Nosaltres, que som bona gent i sempre hem apostat per qui treballa, encara que no ens agrade el que fa (diuen que contra gustos no hi ha res

"Font" d'inspiració?

escrit), el volem ajudar i li proposem una solució senzilla, que utilitze una mica de Calgonit o, en els seu defecte un filtre d'eixos que venen per a l'aigua i, almenys, aconseguirà un xorret net. I és que amb tants de milions no creu que ens mereixem una cosa que funcione? A veure si al final li haurem de canviar el nom a la plaça per convertir-la en... "La

plaça maleïda". Segurament donaria per un bon serial.

Una agenda caducada

Així podríem dir que té l'agenda el nostre regidor de la Participació Ciutadana pel cas que els hi fa a la gent de l'agenda 21. Sembla que les "necessitats socials" del nostre regidor en qüestió no coincideixen massa amb les del Consell de Necessitats Socials de l'agenda 21 i amb el seu esperit. Sobretot si ho mirem amb la perspectiva que dóna el temps, quan inicialment la gent participava i, a volta de no convocar-los i no fer cas a les seues propostes, o deixar-los plantats, l'ha fet... caducar. I és que, no ens oblidem que té altra regidoria que també dóna molta feina i participació, la de cementiris.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon i a/e _____ @ _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

A Pòlònia

Ves tu per on el nostre alcalde se n'ha anat a Pòlònia, acompanyat pel regidor dels llauradors, i un representant de la tele que té l'exclusiva (la resta de mitjans ho veurem per l'altra tele), a promocionar la carxofa benicarlanda. Està bé això de promocionar-nos per aquest país del nord, sobretot perquè ho podem veure a la TV3, si abans no ens la tanquen. El que no sabem és quin paper jugarà el representant de la tele que els acompanya en l'altra tele si ja estan en una. En fi, que per sortir de dubtes, dijous que ve tots davant de la caixa tonta a veure com bategen al nostre alcalde i companyia al programa més vist de la tele en català. O almenys a veure si tenim sort i ens fan una xicoteta ressenya al Pòlònews. A nosaltres ja ens han enviat una foto de com queden de "guapos". La setmana que ve la veurem. I és

que ens han demanat que isca primer a la tele. Per allò de no xafar-los abans l'exclusiva.

El netet

Aquesta vegada no critiquem ningú. Tot el contrari, volem donar-li l'enhorabona a una lectora de la nostra secció que sempre se'n riu de les nostres barrabassades. I és que és així, amb la sornegueria que ens caracteritza, intentem fer passar una bona estona a qui ens llegeix i, per això, en aquest cas, intentarem treure-li un somriure a aquesta avia que fa pocs dies ha tingut al seus braços al seu netet Daniel. Enhorabona.

Nova parla?

Açò de la parla a la nostra casa és tota una curiositat. Així, a la inauguració del Curs per a cuidadors de persones en situació de dependència, va la presència de la regidora de Benestar Social, "Sarah" Vallés, i un representant de la Conselleria de Benestar Social. A veure, la regidora de Benestar Social no és deia "Sarah", doncs, la nova pronúncia, "Saraj" (així és com s'escoltava a la seua presentació), que és? Una reminiscència de la parla Zaplana? I és que esta gent del PP fan qualsevol cosa per donar-se més notorietat.

Xorrets embossats

Mireu que ha costat diners la fonteta de marres del caganer de la plaça de la constitució perquè ara, cada dos per tres, uns xorrets embossats la deslluïsquen. I és que cada matí és veuen tècnics de manteniment manegant els capritxosos xorrets perquè

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Comencem pel tema de la setmana. Bé, un balanç bonic del qual es pot deduir que, bàsicament, el nostre poble es mou sobretot a ritme de festes (gràcies pel detall de no fer referència a les festes més carrinclones de totexs les festes que es fan i es desfan). Hem de ser però, acurats amb el que diem. Per exemple, s'afirma que el nostre Ajuntament té un "zero en transparència". Quan ho vaig llegir em vaig quedar bocobadat i esmaperdut (ja, ja!) perquè esperava una bona ració de motius pels quals es feia tan evident aquesta manca de transparència; no expliquen en què es gasten els diners?, no diuen quines gestions fan o no? Una miqueta més concreció, senyora Garcia, per favor. Una miqueta més avall llijo que la festa de la Carxofa "ha anat perdent força d'atracció"; ho confirmen les dades?, és una apreciació objectiva aquesta tal com correspondria a un reportatge tan ben estructurat? No ho tinc massa clar, vaja. I una cosa més -un poca lliga- quan es parlava de les "timbes de la costa nord" no he pogut evitar de pensar en unes monumentals partides de cartes entre els propietaris tot jugant-se els terrenys al golfo o al burro amb les corresponents administracions (ai, quin poc suc!).

En el comentari que es fa sobre les activitats programades per a la celeberrima festa de la Carxofa surt la paraula que més ràbia em fa de totes les paraules que s'usen en general. Es parla de la "tradicional" olleta que es fa a la Volta als Aljups. Fem una reflexió seriosa sobre què significa tradicional, per favor, perquè si

aquesta activitat més o menys culinària és tradicional, les falles deuen ser "ancestrals". En fi.

També llijo no sé on que "La Veu no és massa catòlica". Per què, em pregunto jo? Ho és menys que El Dissabte o El 7 Dies? O menys que El País o El Mundo? Per favor, senyora, per favor. Quantes portades no li han dedicat amb afecte a sant Gregori, sant Antoni o el Santo Cristo de la Mar? Va, vinga, va. Que no són el full parroquial és evident, però tampoc cal fer massa ostentació perquè, modestament, penso que tampoc ho són els altres. Per cert, és evident que, si més no per a mi, la informació més important és la de la del doctorat del seu col·laborador Carles Lluch; cal donar-li l'enhorabona més merescuda per la seua tesi que -també per cert- llijo que parla sobre novel·la catòlica. Col·laboradors com el doctor Lluch donen prestància a una publicació com la seua.

Segueixo amb coses que no m'acaben d'agradar. Em sembla molt fort afirmar que hi ha "regidors comparses que cada més (sic) han rebut un sou...". Caldria especificar millor quins són aquests "comparses" i per què ho són, no?; referint-se al nostre megacrac diuen és "l'únic que treballa", tampoc no cal ser tan radical que bé deuen fer

alguna cosa els altres, dic jo, dic jo.

I encara més. Mire que són tendenciosos. En comptes de donar-li la carxofa a la regidora de Cultura i el seu equip tècnic per haver organitzat el teatre aquest passat Nadal, van i la donen als xiquets que hi van anar. Tampoc passa res per reconèixer que alguna cosa es fa bé (és difícil, ja ho sé, trobar-ne cap).

Sensacional, excel·lent, de primer premi la primera frase dels tafaners: "Cuenca encara no ho sap, però rectificar és de savis". Encara estic ara descollonant-me. Quin encert. També m'ha encisat l'expressió que fa servir aquesta colla de desenfeinats quan parlen del "Belencarló", que bona!

Continuo amb el SALT. Suposo que aquesta vegada ho hauran fet volent, estic segur perquè vostés són tots uns catxondos, això d'escriure Jaime Món per referir-se a la sempiterna nostra primera autoritat, a aqueixa home que hauria de ser declarat alcalde a perpetuïtat del nostre poble, a aqueix gran treballador per l'interès general.

I encara una altra. No sé, trobo que fa lleig això de referir-se a Carlos Salinas com a "regidor de festejos", me l'imagino controlant les parelles que es foten mà o donant el seu vistiplau als casoris del poble tot furtant-los la feina als mossens.

I més. Acabaré felicitant-la per la qualitat de la literatura dels seus col·laboradors. M'han tornat a encantar els escrits de Natàlia Sanz, de Joan Heras i de Josep San Andón. Són bons de veritat, quins dies més gloriosos.

Felicitats al senyor Garcia Sanjuán per la seua iniciativa. L'any que ve que no siga menys.

L'ESPIFIADA.

No, no diré res més.

Amb la merda al coll (repetició). Un editorial escatològic

No és pot dir ni més alt ni més clar, els nostres municipis es troben, literalment amb la merda al coll. Arroblits estem de tants de residus sòlids urbans que ja no sabem què fer amb ells. I las cosa pinta tan malament que, damunt, els nostres representants polítics, que haurien de vetllar per acomplir la Llei de residus de la Generalitat, sembla que no s'acaben de donar per assabentats.

Després que en els últims vint anys el dipòsit comarcal d'on havia d'anar la "merda" haja canviat de lloc tres vegades, que ja ningú sap realment on anirà i que ningú, tampoc, sap com seran les seues instal·lacions, tenim una panorama bastant complicat. I si a més li afegim que tampoc sabem si anirà acompanyat per una planta de reciclatge que minimitze els residus resultants, que ho dubtem, la realitat és que, ara per ara, l'exportació de la nostra "merda" ens està costant a tots els ciutadans d'aquestes comarques un bon grapat de diners.

I tot, no és pot dir d'altra manera, per la incompetència manifesta i l'aparent passotisme d'una classe política que no ha sabut estar a l'alçada dels ciutadans als quals representen. I

716

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

açò no és una opinió baladí, és una realitat precisa perquè així ho indiquen els seus actes.

Per demostrar aquestes dures paraules només cal remetre'ns al seu comportament a l'última reunió del Consorci del Pla Zonal de Residus de la Zona 1. De 49 representants municipals que té el Consorci només en van aparèixer

12. Sí, només 12. No arribaven ni al 25%. Tampoc va aparèixer el representant de la Diputació Provincial i, el de la Generalitat, havia tornat a canviar. I per a més inri, quan se li va requerir a aquest representant de la Generalitat, en el torn de precs i preguntes, va abandonar la reunió. Si això no justifica els substantius que defineixen el seu comportament, difícilment en trobarem altres de més suaus.

I al final, per amagar aquestes vergonyes, la solució, sense la participació d'una majoria qualificada, va ser que el sobrecost d'aquesta ineficaç gestió passe perquè els ciutadans paguen més, uns 30 milions d'euros, al haver d'exportar la merda a alguna de les plantes d'Alacant.

I no ens enganyem, la merda ja no la podem amagar més a sota de la catifa. I així ens va.

EDITORIAL

Carxofa: per a la Confraria de Sant Antoni, com nom podia ser d'altra manera en aquestes dates. Però és que, a més, aconseguir muntar la fira, amb el fred que pelava, el vent i les temperatures gèlides, dona molt al seu favor per mantindre tot el que representa aquesta tradició tan nostra, amb el caros i les coques al capdavant. Enhorabona!

Panissola: no sabem qui té la culpa, i ja ni ens importa, però que és més que vergonyós veure com cada dos per tres la ratlla del terme se'ns inunda sense cap representant governamental, local, autonòmic, estatal, fa absolutament. I és que és impossible reconèixer tanta desídia i ineptitud en els nostres governants. Si tingueren un mínim de vergonya s'encadenarien al pontet de la ratlla del terme fins que li donaren solució a aquesta problemàtica d'inundacions continuades. Es mereixen panissoles a cabaçades.

laveubenicarlo@terra.es

Dr. Climent

NADAL A SAN PETERSBURG

Aquest Nadal, el doctor Climent va marxar a un congrés de neurologia a San Petersburg. D'aquesta manera va fer amistat amb facultatius de l'extinta unió soviètica que li van explicar com calia celebrar les dotze campanades. Per a combatre el fred, ajuda molt el vodka, però després de fer amistat amb una col·legiada cosaca, li va fer una demostració, *in situ*, de que el fred era una qüestió psicològica, només calia tapar el cap que es la part del cos per on mes calor perd l'homo sapiens.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

